C.

nújer hvert hún fór. Til Babílonar, sagði
bóndi, og láti guð þig henni ná; enn jeg óttum-
-st að það verði ekki. Enn er þeir voru mettir,
fóru þeir að sofa; svaf Flóres lítið þá
nótt, og er dagur kom, vakti hann upp menn
sína og bað þá búast skjótlega; enn er þeir
voru mettir, heilsuðu þeir bónda, og fóru
síðan leið sína; og hina næstu nótt láu
þeir í einumm kastala, og þarnæst í hinni
vakkrumunne, og trúgi enn til Blankiflúr-
||; því næst komu þeir að sundi eina, enn
hinumegin sundsins var fjall eitt, er Felix
hjet; á fjallinu stendur einn ríkur kast-
-ali; enn yfir sundið var eingi brú, því að
það var svo djúpt og straungt; á strǫndinni
hjekk horn eitt, og skyldu þeir er yfir vildu
blása í hornið — og þeir gjǫrðu svo, og fór
farkindir á móti þeim og flutti þá yfir;
sá hann mjǫg á Flóres, því að honum sýnd-
-ist hann góðmannlegur, og mælti: hvað er
annað erindi? eða hvert skaltu fara? Kaup-
-maður er jeg, segir hann, vil jeg fara til
Babílonar; enn ef þú átt hús í kastal-
-anumm, þá herbergi mig. Farkindir sva-
-rar: því spurði ég eður slíks, að hjer var
mér ein [illegible] skǫmmu, var hún sjer mjǫg
sjúk og mjǫg sorgfull, sýngði hún sinn
unnusta og nefndi hann Flóres. Og hann
spurði: hvert fór hún? Til Babílonar,
segir hann; síðan keypti [illegible] ha-
-ra. Var þeir þá nótt með farkindin-
-umm. Enn umm morguninn, er þeir fóru br-
-ott, gaf hann farkindi eitt 100ð skild-
-inga, og bað hann vísa sjer til vinar síns
nokkurs í Babílon, með sínumm jarðteikn-
-umm. Farkindir svarar: henna, vor er þjer
komið til Babílonar, finni þjer vatn
mótbúið og á brú; enn er þjer komið yfir brú-
-na, þá finni þjer þann, er gardskjóð
gjǫrir, hann er vinur minn mjǫg góður,
og er ríkur maður og hefur hið besta
hús í borginni, er kaupmanni semur;
við erumm helmíngar fjelagar, á hann hálft
það er ég attla, enn ég hálft það er hann aflar;
Tak fíngurgull mitt og fáið honumm